

AL JUTJAT D'INSTRUCCIÓ DE GIRONA EN FUNCIONS DE GUARDIA

Sr. Joaquim Torra i Pla, President de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el que disposa l'article 262 de la Llei d'Enjudiciament Criminal formulo la present **DENÚNCIA**.

Aquesta denúncia es dirigeix contra el responsable de la Policia Nacional que ordenà la pràctica de les detencions que es produïren el passat dia 16 de gener de 2019 relacionades en el present escrit, així com els agents de la Policia Nacional que en l'actuació concreta de detenció haguessin pogut incórrer en vulneració de drets dels detinguts.

De la mateixa manera, la denúncia també es dirigeix contra qualssevol altra persona que per la seva relació directa amb els fets que es denunciïn hagués col·laborat de forma activa i conscient a la comissió del delictes i fos responsable penal d'aquest en els termes expressats en els art. 27, 28 i 29 del Codi penal.

La present denúncia es fonamenta en els fets que es relacionen tot seguit:

PRIMER- En data 16 de gener de 2019, membres de la Policia Nacional van procedir a efectuar al detenció de les següents persones:

1.

2. [Redacted]
3. [Redacted]
4. [Redacted]
5. [Redacted]
6. [Redacted]
7. [Redacted]
8. [Redacted]
9. [Redacted]
10. [Redacted]
11. [Redacted]
12. [Redacted]
13. [Redacted]
14. [Redacted]
15. [Redacted]
16. [Redacted]

Segons consta, en el present cas, les detencions esmentades no han estat acordades per decisió del Jutjat d'Instrucció núm. 4 de Girona que coneix de la denúncia presentada per ADIF arran de les protestes portades a terme el dia 1 d'octubre de 2018. La detenció de les 16 persones esmentades, entre els que es troben els alcaldes de la poblacions de Verges i Celrà, per la presumpta participació en un delictes de desordres públics, s'hauria produït, única i exclusivament, per

iniciativa i decisió de la Policia Nacional. En la nota de premsa que publicà el 16 de gener de 2019 la web del Ministeri de l'Interior no es fa referència a cap ordre judicial.

Si bé el Excm. Sr. Ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska, va manifestar que les detencions havien estat autoritzades per un jutge, segons es desprèn de diferents notícies aparegudes en diferents mitjans de comunicació el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va fer públic que es tracta de detencions policials i que **no** han estat ordenades pel Jutge, i que *"l'operatiu policial és el desenvolupament de la tasca d'identificació que correspon a les forces de seguretat"*.

En definitiva, a data d'avui no es disposa de cap resolució judicial del Jutjat d'Instrucció núm. 4 de Girona que hagi ordenat la detenció de cap persona ni cap altra mesura cautelar personal ni diligència d'investigació en relació als fets denunciats per ADIF davant el Jutjat esmentat i que recolzi l'actuació policial portada a terme el dia 16 de gener de 2019.

SEGON.- El dret a la llibertat és un dels drets fonamentals de l'ordenament jurídic recollit a l'article 17 de la Constitució, que preveu que *"1. Toda persona tiene derecho a la libertad y a la seguridad. Nadie puede ser privado de su libertad, sino con la observancia de lo establecido en este artículo y en los casos y en la forma previstos en la ley."*

Però no només resta recollit en dit precepte sinó en multiplicitat d'instruments internacionals de tutela dels drets humans subscrits per Espanya i que també són d'aplicació a aquest país d'acord amb l'article 10.2 de la Constitució Espanyola (*"Las normas relativas a los derechos fundamentales y a las libertades que la Constitución reconoce se interpretarán de conformidad con la Declaración Universal de Derechos*

Humanos y los tratados y acuerdos internacionales sobre las mismas materias ratificados por España). En particular, la Declaració Universal de Drets Humans de 10 de desembre de 1948 prohibeix la detenció arbitrària (article 9); també el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics de Nova York de 16 de desembre de 1966 (article 9), que estableix a més que la detenció només podrà acordar-se per les causes legalment previstes i la Convenció per a la Salvaguarda dels Drets de l'Home i de les Llibertats Fonamentals, feta a Roma el 4 de novembre de 1950, que estableix els supòsits en què una detenció és legítima.

En aquest sentit, cal recordar que, d'acord amb l'article 126 de la Constitució, *"la policia judicial depèn dels jutges, dels tribunals i del Ministeri Fiscal en les seves funcions d'indagació del delicte i de descobriment i assegurament del delinqüent, en els termes que la llei estableix"*. Afegeix l'article 550 de la Llei orgànica del Poder Judicial que *"En les funcions d'investigació penal, la policia judicial actua sota la direcció dels jutjats i tribunals i del Ministeri Fiscal"*, i l'article 283 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, que els membres de la policia judicial *"són auxiliars dels jutges i els tribunals competents en matèria penal i del Ministeri Fiscal, i queden obligats a seguir les instruccions que rebin d'aquelles autoritats als efectes de la investigació dels delictes i la persecució dels delinqüents"*. Així mateix, l'article 31.1 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat, estableix que *"En el compliment de les seves funcions, els funcionaris adscrits a unitats de policia judicial depenen... funcionalment dels jutges, tribunals o Ministeri Fiscal que estiguin coneixent de l'assumpte objecte de la seva investigació"*. En termes similars es pronuncia, també, l'article 10 del Reial decret 769/1987, de 19 de juny, sobre regulació de la Policia Judicial.

Més concretament, l'article 286 de la mateixa Llei d'Enjudiciament Criminal disposa que *"quan el jutge d'instrucció o el municipal es presentin a formar el sumari, han de cessar les diligències de prevenció que estigui practicant qualsevol autoritat o agent de policia; aquests les han de lliurar a l'acte al jutge esmentat,*

així com els efectes relatius al delicte que s'hagin recollit...”, afegint l'article 295 que “en cap cas els funcionaris de policia judicial poden deixar transcórrer més de vint-i-quatre hores sense donar coneixement a l'autoritat judicial o al Ministeri Fiscal de les diligències que hagin practicat, excepte en els casos de força major”(...

Precisa també l'article 34.2 de l'esmentada Llei orgànica 2/1986 que **“en les diligències o actuacions que duguin a terme, per encàrrec i sota la supervisió dels jutges, tribunals o fiscals competents del Penal, els funcionaris integrants de les unitats de policia judicial tindran el caràcter de comissionats d'aquests jutges, tribunals i fiscals, i poden requerir l'auxili necessari de les autoritats i, si escau, dels particulars”,** i l'article 14 del Reial Decret 769/1987 afegeix que les diligències i actuacions realitzades per les unitats de la Policia Judicial tenen el valor reconegut en les lleis i gaudeixen de l'especial consideració derivada de l'adscripció i del caràcter de comissionats dels Jutges i Tribunals. També l'article 11 de l'esmentat Reial Decret disposa que els funcionaris policials comissionats per l'autoritat judicial per a la pràctica d'alguna concreta investigació s'atendran en el desenvolupament d'aquesta a les ordres i directrius que haguessin rebut.

Així mateix, la detenció per part dels membres dels Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat es troba regulada a l'article 492 de la Llei d'Enjudiciament Criminal que determina que:

Artículo 492.

La Autoridad o agente de Policía judicial tendrá obligación de detener:

1.º A cualquiera que se halle en alguno de los casos del artículo 490.

2.º Al que estuviere procesado por delito que tenga señalada en el Código pena superior a la de prisión correccional.

3.º Al procesado por delito a que esté señalada pena inferior, si sus antecedentes o las circunstancias del hecho hicieren presumir que no comparecerá cuando fuere llamado por la Autoridad judicial.

Se exceptúa de lo dispuesto en el párrafo anterior al procesado que preste en el acto fianza bastante, a juicio de la Autoridad o agente que intente detenerlo, para presumir racionalmente que comparecerá cuando le llame el Juez o Tribunal competente.

4.º Al que estuviere en el caso del número anterior, aunque todavía no se hallase procesado, con tal que concurren las dos circunstancias siguientes: 1.ª Que la Autoridad o agente tenga motivos racionalmente bastantes para creer en la existencia de un hecho que presente los caracteres de delito. 2.ª Que los tenga también bastantes para creer que la persona a quien intente detener tuvo participación en él.

D'allò que s'ha fet públic a través de diferents mitjans de comunicació es desprèn que cap indici que pugui dur a pensar que alguna de les persones detingudes es trobaria en algun dels supòsits previstos en l'article 490 ni 492 de la Llei d'Enjudiciament Criminal.

En particular, consta també que les detencions no es produïren en cas de flagrant delictes ni molt menys figura cap dada que avalués que algun dels detinguts estigués en situació de no comparèixer a una hipotètica citació per part de l'autoritat judicial.

El fet que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya atribueixi l'operatiu a les "tasques d'identificació" que correspon a la policia, corrobora que no era procedent la detenció de cap d'aquelles persones si es té en compte el que s'estableix a l'article 493 de la Llei d'Enjudiciament Criminal: "*La Autoridad o agente de Policía Judicial tomará nota del nombre, apellido domicilio y demás circunstancias bastantes para la averiguación e identificación de la persona del procesado o del delincuente a quienes no detuviere por no estar comprendidos en ninguno de los casos del artículo anterior*".

A més, l'advocat de l'alcalde de Verges va denunciar que se li havia bloquejat durant força estona l'accés al lloc de la detenció, i per tant l'assistència a la persona detinguda, pel fet d'haver-se adreçat a un Policia Nacional en llengua catalana, la qual cosa hauria pogut vulnerar el dret reconegut en l'article 520.2.c) de la Llei d'Enjudiciament Criminal a l'assistència de lletrat sense cap dilació injustificada.

Lligant amb això, si bé es desconeix les circumstàncies concretes de la detenció de les 16 persones durant el temps que es va durar aquella, no es pot descartar i cal investigar si es van respectar tots els drets reconeguts en l'article 520 de la Llei d'Enjudiciament Criminal .

TERCER- Que, sens perjudici d'una millor qualificació posterior a la llum de les actuacions que s'iniciïn arran de la present denúncia, els fets exposats podrien ser constitutius, entre d'altres, dels següents delictes:

1. Diversos delictes de detencions il·legals de l'article 167 del Codi Penal.

"La autoridad o funcionario público que, fuera de los casos permitidos por la ley, y sin mediar causa por delito, cometiere alguno de los hechos descritos en este Capítulo (De las detenciones ilegales y secuestros) será castigado con las penas respectivamente previstas en éstos, en su mitad superior, pudiéndose llegar hasta la superior en grado.

2. Un delicte d'usurpació d'atribucions de l'article 508.1 del Codi Penal, que

castiga, amb penes de presó de 6 mesos a un any, multa de tres a vuit mesos i suspensió d'ocupació o càrrec públic d'un a tres anys, a "l'autoritat o funcionari públic que s'arrogui atribucions judicials".

Adicionalment, en funció del resultat de la investigació de les circumstàncies de com s'han produït les detencions, no es descarta que els fets poguessin arribar a

constituir diversos delictes de tracte degradant de l'article 173.1 del Codi Penal, tots amb l'agreujant de l'article 22.4a, sempre des d'una primera qualificació provisional i sens perjudici del pugui resultar d'una investigació més acurada.

Per tot això, interessa que s'acordi la pràctica de les diligències que consideri procedents per tal d'esclarir adequadament els fets i les responsabilitats que se'n poguessin derivar.

QUART- S'adjunta amb aquesta denúncia la següent documentació:

- Com a Document número 1, impressió de la Nota de premsa publicada al web del Ministerio del Interior en data 16/01/2019 a on consta que es tractava d'investigacions de la Brigada Provincial de Información de Barcelona. El link de la pàgina web a on es troba publicada és el següent:

http://www.interior.gob.es/web/interior/noticias/detalle/-/journal_content/56_INSTANCE_1YSSI3xiWuPH/10180/9820688/?redirect=http%3A%2F%2Fwww.interior.gob.es%2Fpremsa%2Fnoticias%3Fp_p_id%3D101_INSTANCE_GHU8Ap6ztqsg%26p_p_lifecycle%3D0%26p_p_state%3Dnormal%26p_p_mode%3Dview%26p_p_col_id%3Dcolumn-2%26p_p_col_count%3D1%26_101_INSTANCE_GHU8Ap6ztqsg_advancedSearch%3Dfalse%26_101_INSTANCE_GHU8Ap6ztqsg_keywords%3D%26_101_INSTANCE_GHU8Ap6ztqsg_delta%3D10%26p_r_p_564233524_resetCur%3Dfalse%26_101_INSTANCE_GHU8Ap6ztqsg_cur%3D3%26_101_INSTANCE_GHU8Ap6ztqsg_andOperator%3Dtrue

- Com a Document número 2, impressió de la Notícia publicada per EUROPAPRESS ESPAÑA en data 18/01/2019 de les declaracions del Excmo. Ministro del Interior, Sr. Grande-Marlaska, a on manifestà que les detencions no

eren desproporcionades perquè havien estat **autoritzades** per un Jutge. El link de la pàgina web a on es troba publicada és el següent:

<https://www.europapress.es/nacional/noticia-marlaska-insiste-detenciones-sabotear-ave-no-fueron-desproporcionadas-porque-tutelo-juez-20190118174448.html>

- Com a Document número 3, impressió d'article publicat per la CCMA en data 23/01/2019 a on s'assenyala que el Jutjat d'Instrucció número 4 de Girona no va ordenar les detencions i que ni tant sols havia demanat a la Policia Nacional que assumís les investigacions atès que les estaven fent els Mossos d'Esquadra. I afegeix que la causa estava arxivada perquè no hi havia ningú identificat. El link de la pàgina web a on es troba publicada és el següent:

<https://www.ccma.cat/324/el-jutge-no-va-ordenar-les-detencions-de-girona-pels-talls-de-lave-del-passat-1-o/noticia/2899475/>

Per tot això,

SOL·LICITO:

Que tingui per presentada aquesta denúncia, amb la documentació adjunta (documents 1 a 3) que s'esmenta en el cos de la denúncia i de conformitat amb l'article 773.2 de la LECRIM, acordi la pràctica de les diligències que consideri procedents per tal d'esclarir adequadament els fets i les responsabilitats que se'n poguessin derivar.

El president
de la Generalitat de Catalunya

ALTRESSÍ MANIFESTO: que, a efectes de notificacions, assenyalo el domicili de l'Advocacia de la Generalitat a Girona situat a la Pl. Pompeu Fabra, 1, 17002 Girona.

Barcelona per Girona, 23 de gener de 2019

President de la Generalitat de Catalunya,

Sr. Joaquim Torra i Pla

